

DEN ANDRA HEMMAKLUBBEN

SVENSKARNA

I BALLYLIFFIN

AVLÄGSET, SVÅRÅTKOMLIGT OCH ALLELES UNDERBART.

100-TALET SVENSKA GOLFARE HAR HITTAT SIN DRÖMKLUBB, BALLYLIFFIN GOLF CLUB
PÅ HALVÖN INISHOWEN I DONEGAL. HÄR ÄR KUSTEN SOM VILDAST, VÅGORNA SOM HÖGST OCH
GOLFEN SOM ALLRA BÄST. EFTER EN DAG I DERAS SÄLLSKAP, FRÅN FÖRSTA TEE TILL EFTERSNACKET
I KLUBBHuset, FÖRSTÅR VI VAD SOM LOCKAT DEM ÄNDA HIT.

AV TOMAS HAGFELDT FOTO ULF BERGLUND

Magnus Sunesson, Jakob Stenberg och Adam Mednick är tre av gästerna som spelar Old Links den här dagen. I klubbhuset väntar alla de övriga Ballyliffinsvenskarna.

Tredje hålet ska spelas.
Bara 33 hål kvar.

är man inte vill sluta...

Kvällens första svenskboll är på väg in på 18:e hålet på Glashedy Links. Peter och Christer i en tvåboll, Johansson och Wallin från Växjö.

Vinden är ännu stark, mörkret börjar sänka sig över Pollan Bay, färgen från de höga vågor nas skum lyser ännu vit mot en mörkare himmel. 36 golfhål har spelats. 18 på Old Links på förmiddagen. 18 på Glashedy Links på eftermiddagen och kvällen.

Pinnen med den sträckta flaggan – så kort som en pinne bör vara på en plats som denna, i kväll extra utsatt för vinden – har satts tillbaka i hålkoppen och bollarna har plockats ur. Men något får de två smålänningarna där nere att dröja sig kvar. De puttar en gång till. Några gånger till. Nya linjer och avstånd testas. Ingen vill sluta.

Från min perfekta position – bakom panoramafönstret uppe på klubbhusets andra våning – börjar jag skissa på en historia. Här finns ett stort gäng svenska golfare som under en knapp vecka gör exakt vad de vill. Frihet och passion blir två viktiga ord i minnesanteckningarna. Gemenskap blir ett tredje. Golf, förstås, ett fjärde.

Att göra "exakt vad man vill" innebär här att man spelar golf under dygnets alla ljusa timmar. 36 hål på två golfbanor som ständigt varierar. Plus några avslutande puttar. När man blir uppslukad av spelet och av ögonblicket. När man inte vill sluta.

EXTREMGOLFARENS DRÖMPLATS

En efter en kommer de till slut in i klubbhusvärmen, svenskar allihopa, med bagbrickor från hemmaklubbar som Bro Hof Slott, Wermdö och Sollentuna men även med en gemensam irländsk klubbadress:

Ballyliffin Golf Club.

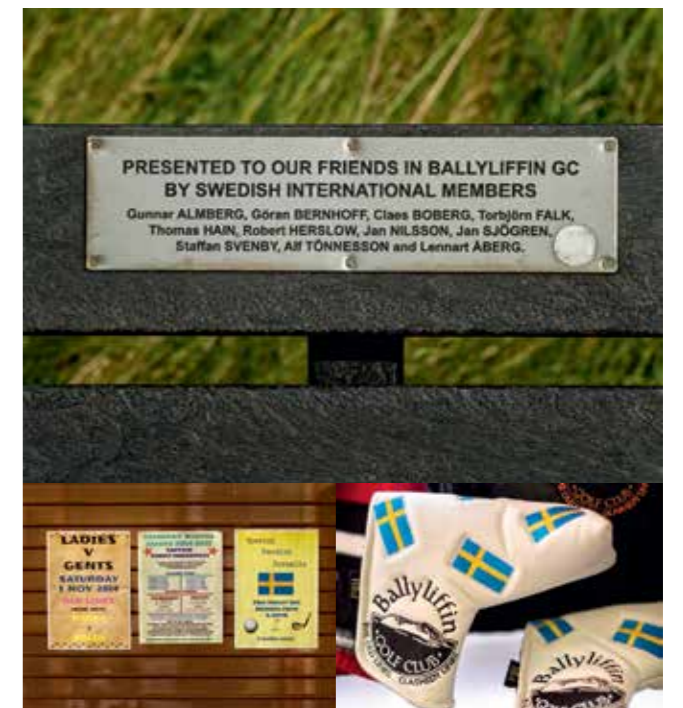
Det är här de funnit sin andra golfklubb i sökandet efter platsen för dagens och framtidens golfresor.

Ballyliffin är byn med vita stenvillor och små hotell uppe på den grönskande klippan. Vid Pollan Bay och uppe vid Malin Head slutar Europa. Vi är vid Irlands nordligaste

varandra", säger Claes Taxén, bosatt i Nacka, medlem på Bro Hof och Ballyliffin.

Kjell Jansson, Kjelle, håller med.

Han gjorde nyligen en luftsving på det 16:e hålet där motvinden var honom övermäktig och en drive med maximal svingkraft kändes som den

punkt, norr om Nordirland, i County Donegal i republikens nordvästra del där bergen är högst, havet vildast, landskapet kargast, som skapat för surfing, golf och andra extremsporter.

Visst är det så. När det blåser 17 sekundmeter från havet i väst blir golfen på kustens linksbanor en äventyres extremsport.

"Det är maxat, alltså, att resa hit med ett grabbgång och spela 36 hål. Som idag. Det var mycket garv där ute. Jargongen blir allt hårdare, men hjärtligare, ju fler gånger man kommer hit och ju bättre man lär känna

enda möjliga lösningen.

Det var ingen provsving?
"Absolut inte."

Kjelle skrattar, som han ofta gör, säkert också hemma i Bergshamra, och med sina glittrande armband och ännu långa hår är han killen som snabbt syns och märks både ute på banan och i klubbhuset. Han upptäckte golfen i slutet av 1990-talet, då klar med sin handbollssatsning, nyskild och med tid att testa spelet med den mindre bollen. Först på Söderby utanför Uppsala, sedan på Waxholms GK och numera på Sollentuna GK.

Lasse Sandberg hittar bollen – den bästa 50-årsgåvan.

Lite gammalt...

... och lite nytt.

Extremgolfarens roligaste äventyr.

”Jag gillar ju bollar, och golfen blev den perfekta grejen för mig. Nu när jag kan vara här och spela två av världens roligaste golfbanor är det egentligen som en dröm. Även om det är svårt ibland. Ganska ofta, förresten. Alltid. Det blåste också hårt en gång i Waterville – men idag var det tuffare. Jag slog en järnnia i medvinden, hade 180 meter kvar men slog den för långt. På nästa hål, i motvind, slog jag en järnnatta som flög 80 meter. Till slut har man inte en susning om vad man ska göra. Inte en siffra blir rätt.”

Man slår en luftsving och får något att surra om i klubbhuset.

I sorlet hör vi Magnus Lange berätta om sin birdie i medvinden på 13:e hålet: ”Jag slog mitt livs bästa drive, hade 40 meter till flaggan, puttade därifrån med en hybrid, sänkte birdieputten från två meter. Snacka om underbar golf!”

Magnus – uppvuxen i Älmhult, numera golfare på Wermödö G&CC – är här för att ordna sin 50-årsfest. Lange, Lasse Sandberg och Erik Lindvall är tre Ballyliffinsvenskar som tillsammans firar 150. Det blir middag för klubbvännerna på fredagen... efter 27 spelade hål och en scramble mellan Sverige och Irland.

”Det är svårt ibland. Ganska ofta. Alltid. Till slut har man inte en susning om vad man ska göra.”

De tillhör pionjäreterna i gänget. De åker hit ofta, de har knutit starka band med platsen. De lockar hit vänner och sprider det positiva budskapet om sin ”andra hemby”.

”Jag räknade precis ut att vi tillsammans har tagit hit 110 personer. Några har också blivit medlemmar. I vårt gäng är vi tolv, den här veckan är vi 24 svenskar, totalt är det cirka 100 svenskar som löst Ballyliffins internationella medlemskap”, berättar Magnus Lange.

Hans egen irländska historia började 2001.

”Vi var ett litet gäng som hade spelat mycket golf i

England, Skottland och Irland. Vi älskade linksgolfen. Vi ville ha en hemmaklubb någonstans vid en riktigt bra linksbana. Vi kollade med Portmarnock men tyckte att priset var för högt. Likaså på Royal Liverpool. Jag pratade med Pat Ruddy som jag visste designat en favorit som The European, han tipsade om en annan plats där han skapat en bana, Glashedy Links i Ballyliffin.”

Nästa samtal gick till Ballyliffin. Nästa till Falsterbo där Jan Sjögren, den förste svensken i Ballyliffin, gav den bekräftelse som Magnus hoppades och innerst inne trodde på.

5000 euro betalades för det livslånga medlemskapet.

”Vi bestämde oss utan att ens resa hit. Våren därpå gjorde vi den första resan. Ingen har ångrat sig.”

DET BÖRJADE I FALSTERBO

Jan Sjögrens historia är snarlik. Utan att göra den långa resan hit, utan provspel, löste han sitt medlemskap. Rekommendationer från andra, säkra källor räckte gott. Allt startade under en middag i Falsterbo 1999.

”Det var hos Peter Chamberlain, pron på Falsterbo GK”, berättar Jan Sjögren. ”Han hade testat lyckan på den europeiska

”De har knutit starka band med platsen. Hemma sprider de det positiva budskapet om sin andra hemby.”

seniortouren och spelat Irish Senior Open på Royal Portrush. Han missade kvalgränsen, vilket skulle visa sig bli vår lycka. Istället tillbringade han helgen i Ballyliffin och blev imponerad av allt han såg. När middagen i Falsterbo närmade sig sitt slut, lagom till konjak, berättade Peter om platsen och möjligheten till internationellt medlemskap. Vi sa ja direkt. Tillfället var förstås väl valt, visst bidrog konjaken till det snabba beslutet, men sju av oss kontaktade snart klubben där borta i norra Irland för att bli medlemmar. Nu har vi säkert gjort 50–60 resor dit.”

Med känsla för linksgolf. Adam Mednick blir den här dagen hedersmedlem på Ballyliffin, tolv år efter segern just här.

Det stora gubbgänget från Falsterbo och Ljunghusen – jo, de har hamnat kring 70-strecket – nöjer sig numera med två resor per säsong. Ibland bara gubbar, ibland tillsammans med fruarna. På nära håll har de följt en golfklubbs utveckling. Från en okänd pärla, hemligheten uppe i norr, till en anläggning som numera kan nämnas med samma respekt som Portrush, Machrihanish och andra drömbanor dit svenska linksfantaster gärna åker.

Avskildheten och läget tål en jämförelse med Royal Dornoch.

Glashedy Rock ligger lika vilt och vackert som Ailsa utanför Turnberry.

Numera tål Ballyliffin att stå på egna ben utan att behöva jämföras.

”En anläggning med två så jämnstarka, men ändå så olika, 18-hålsbanor som Ballyliffin finns knappast”, säger Jan Sjögren. ”Här kan man säkert spela varje dag under året utan att tröttna. Fantastiskt egentligen att två banor av skilda karaktärer kan skapas på samma markområde.”

Allt detta kan ses från klubbhuset (byggt under 00-talets början – delar av det gamla ligger väl begravt i den höga sanddynen mellan 16:e och 17:e hålen). Samtliga nio-hålsslingor har sina tees och greener på närmast möjliga avstånd från toppvåningens panoramafönster.

Där borta vid havet syns silhuetterna av de svenskar som sakta vandrar ut på det 16:e hållets fairway. Kjelle Jansson har gjort sin luftsving. Hålet på Old Links är så naturligt och äkta att ingen av världens topparkitekter skulle vara i

närheten av att kunna skapa något liknande. Ännu ett gäng svenska golfare med en speciell känsla för linksgolf passerar. Klädda i stilrena kepsar av tweed, kavajer och plus fours av lika skönt material, skjortor, läderskor och bagar med god plats för Ben Sayers hickoryset.

Adam Mednick med vänner (Magnus Sunesson och Jakob Stenberg) är här av en speciell anledning. Det är Mednick som har huvudrollen, hitrest för att ta emot Ballyliffins hedersmedlemskap.

5000 besparade euron...
”Framför allt en fantastisk

Mot alla vindar.
Roger Ohlson.

Stadig på handen.

Hårda bud,
Kjell Jansson.

ära. Att en sådan sak ska hända på en plats som den här. Det har varit en fröjd att få spela banorna igen, och jag kommer förhoppningsvis att göra det många gånger”, säger Adam.

Det var här, då på Glashedy Links, han vann North West of Ireland Open, ingående på Europatouren. Året var 2002. Adam var mitt i karriären, tog vara på sin känsla för linksgolf och vann titeln.

På Ballyliffin är han från och med denna torsdag i oktober hedersmedlem i en klubb där äran delas med Sir Nick Faldo, Rory McIlroy och Arnold Palmer. Samtliga finns på bilder i klubbhuset... men sanningen om Arnold bör nämnas.

”Vi träffade honom i Florida. Han hade druckit något glas och ställde upp för en bild iklädd vår kavaj. Klart att vi nu hyllar honom som hedersmedlem, även om han själv ännu inte vet om det”, berättar John Farren, klubbchefen på Ballyliffin och en av de starkt bidragande när klubben i hans hemtrakter givit plats åt en svensk koloni.

I grunden handlar allt detta om gemenskap, gästfrihet och golfglädje.

”Det är atmosfären som gör den här klubben speciell. Irländarnas gästvänlighet och omtänksamhet är helt fantastisk. Här blir allt enkelt och bekvämt, inga måsten, alltid med massor av skratt”, säger Claes Taxén, Kjelle Jansson, Magnus Lange, Roger Ohlsson och de andra.

Fredagens match mellan Sverige och Irland? 7–3 till irländarna, trots allt ännu i favör av hemmabana.

”30 rundor till – så kanske vi börjar lära oss”, säger Magnus Lange. **G**

Nick Faldos affär med Ballyliffin

En dag i juni 1993 syns plötsligt en helikopter ovanför klipporna vid Pollan Bay. När historien berättas i efterhand är de irländska berättarna noga med att informera om att ett sådant transportmedel aldrig tidigare synts i trakten.

Det sägs att dagen var vacker, att solen sken från en klarblå himmel.

Helikopterna styrdes mot golfbanan, då den enda på Ballyliffin Golf Club, och efter en säker landning syntes ett känt ansikte bakom rutan. Nick Faldo presenterade sig.

”Jag är i Irland för att försvara min titel i Irish Open. En god vän föreslog att jag skulle åka hit för att få den bästa uppvärmningen.”

Nicks avsikt var att spela 9 hål. Det blev 18. Kort senare vann han Irish Open och återkom med viljan att ta över Ballyliffin och utveckla anläggningen med ytterligare en bana. Det handlade om en investering med budgeten 4 miljoner pund.

Det blev aldrig såsom Sir Faldo tänkt sig. Visst fanns det medlemmar som lockades av idén, men bland 250 mötesdeltagare ställde sig den modigaste upp med målet

att traktens lokala golfare skulle behålla kontrollen över sin klubb: ”Herr ordförande, jag har bara en fråga: Vem tror Mr. Faldo att han egentligen är?”

Historien gav dittills okända Ballyliffin uppmärksamhet. Nick Faldo tog aldrig illa upp, återkom gärna till Ballyliffin och bidrog till de varsamma förbättringar som gjordes av The Old Links år 2003.

Mästerskapsbanan, Glashedy Links, skapades av Pat Ruddy och Tom Craddock år 1995. Det nya klubbhuset invigdes år 2000. Sagan om Ballyliffin Golf Club kan fortsätta.